

[Aage Brusgaard]

»Herudover foreslås det, at tilskud er betinget af, at spildolien bortskaffes som brændsel i anlæg, der producerer og afsætter fjernvarme«.

Der er ikke nævnt andre anlæg, men vi ved jo, at f.eks. gartnerier og andre også kører på spildolie en gang imellem, så derfor er spørgsmålet helt konkret: Skal der være tale om fjernvarme, eller kan et andet godkendt varmeanlæg til spildolie også få afgiften tilbage?

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg har givet hr. Filt Jensen det svar, som jeg er i stand til at give på nuværende tidspunkt. Derfor må vi under udvalgsarbejdet vende tilbage til en yderligere uddybning af spørgsmålet. Jeg tror, vores holdning er helt parallel.

Med hensyn til hr. Aage Brusgaards spørgsmål, som jeg er ked af at jeg ikke fik besvaret i første omgang, er det afgørende kriterium, om de pågældende varmeanlæg opfylder de emissionskrav, der stilles, og så vidt jeg er orienteret – men lad os checke det under udvalgsarbejdet – opfylder de anlæg, som hr. Aage Brusgaard henviser til, ikke forudsætningerne for at kunne leve op til de emissionskrav, der stilles på dette felt.

Men igen, hvis der er en præcisering, der er nødvendig, stiller vi os meget gerne til rådighed. Det er sådan lidt utraditionelt at lave forberedende udvalgsarbejde under førstebehandlingen, men hvis formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg ser mulighed for, at udvalget snarest stiller sine spørgsmål, skal jeg på ministeriets vegne garantere meget hurtige besvarelser af dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om godkendelse af aftaler om beskyttelse af henholdsvis små hvaler i Østersøen og Nordsøen og europæiske flagermus.

Af miljøministeren (Svend Auken).
(Fremsat 18/11 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lise Hækkerup (S):**

Bonnkonventionen er en global aftale, hvis formål er at beskytte vilde dyr, som krydser nationale grænser. Danmark ratificerede konventionen i 1982 på grundlag af en regeringsbeslutning. Ved tiltrædelsen af konventionen forpligter landene sig samtidig til at indføre strenge beskyttelsesforanstaltninger og indgå regionale aftaler blandt forekomstlandene for de vandrende dyrearter, som er optaget på konventionens liste. Aktuelt drejer det sig om henholdsvis små hvaler i Østersøen og de europæiske flagermus.

For så vidt angår flagermusene kan det konstateres, at alle de danske arter er i tilbagegang. Det, der er den største trussel for dem, er brugen af pesticider og træbeskyttelsesmidler. Hvad der specielt kan gøres for at afhjælpe tilbagegangen, er en fortsættelse af naturskovstrategien og en bestidst opprioritering af løvskove, ligesom bestemmelsen om bevaring af redetræer, der netop er nedfældet i jagt- og vildtforvaltningsloven, vil være med til at afhjælpe tilbagegangen.

Med hensyn til småhvalerne er det kun marsvinene, der yngler i danske farvande. Andre kommer kun på gæstevisit, f.eks. hvidnæse og hvidskæving. Truslen for disse arter er miljøgifte og overfiskning af enkelte fødeemner.

Hvis Danmark tilslutter sig aftalen om beskyttelse af disse dyrearter, kræves Folketingets accept, idet aftalerne vil medføre mellemfolkelige forpligtelser af økonomisk karakter udmøntet i sekretariatets bistand.

Det kan nok ikke undre, at jeg på Socialdemokratiets vegne vil anbefale miljøministerens forslag til vedtagelse.